«Sincerament, no em sorprèn gaire el rendiment del Girona a Primera»

Als 33 anys, Mikel Rico ha hagut de picar molta pedra per arribar on és ara, a l'Athletic

Mikel Rico.

Conquense, Poli Ejido, Osca, Granada... Fins que no va tenir 29 anys que no va arribar a San Mamés. Potser per això viu i gaudeix de cada moment com a jugador de l'Athletic. Ara, amb 33, és un dels pesos pesants del vestidor i alerta del perill d'un Girona del qual ja s'esperava que s'adaptaria bé a la nova categoria. Als 33 anys, Mikel Rico (Arrigorriaga, 1984) ha hagut de picar molta pedra per arribar on és ara. Gaudeix de la confiança de Ziganda en un equip que arribarà a Montilivi amb ganes de guanyar. Això sí, el basc sap que a ell i els seus companys el Girona no els posarà les coses gens senzilles.

Als 33 anys, Mikel Rico (Arrigorriaga, 1984) ha hagut de picar molta pedra per arribar on és ara. Gaudeix de la confiança de Ziganda en un equip que arribarà a Montilivi amb ganes de guanyar. Això sí, el basc sap que a ell i els seus companys el Girona no els posarà les coses gens senzilles.

Déu n'hi do quin rebombori que s'ha originat amb Íñigo Martínez... S'ha calmat ja la cosa?

És normal. Tot està tranquil ja.

Com l'han rebut al vestidor?

Com un company més que ve a sumar. El coneixíem de la selecció basca i òbviament ha estat ben rebut.

L'Athletic encadena deu jornades de Lliga sense conèixer la derrota, de les quals però, només tres han acabat amb victòria. A més a més, els últims tres partits els han acabat empatant. Veient aquesta ratxa, com creu que arriben a la cita de Montilivi?

Aquests números diuen que l'equip competeix bé i que és difícil de guanyar, però també que ens costa vèncer. Portem tres empats consecutius i volem trencar aquesta dinàmica amb una victòria fora de casa.

Personalment, li va costar però ha entrat a l'equip i ara està sent titular els últims partits.

Vaig tenir l'oportunitat d'entrar fa unes jornades i m'he anat mantenint. Tant de bo pugui continuar i seguir millorant.

En la tercera jornada d'aquesta temporada, l'Athletic va imposar-se al Girona (2-0) a San Mamés en un partit relativament còmode. Els sorprèn veure'ls ara amb 28 punts i per damunt seu?

A mi no em sorprèn gens. Tot i el 2-0 no va ser un partit fàcil. Els que som futbolers i seguim la Segona A ja feia temps que els vèiem el potencial. El Girona té bon tracte amb la pilota, un sistema mecanitzat des de fa diversos anys, els jugadors es coneixen... A més a més, sabem que a Montilivi es fan molt forts. Soc sincer i no m'ha sorprès gaire el bon rendiment del Girona a Primera.

Pel que fa a resultats, el Girona ha batut el Madrid i empatat dos cops contra l'Atlètic. A vostè, què és el que més li ha cridat l'atenció fins ara?

Fan servir un sistema poc habitual a la Lliga que sol agafar a la resta d'equips una mica per sorpresa. Cal preparar-se bé per fer-los mal. És l'esquema més diferent de tots els que hi ha. Juguen bé, tots s'ofereixen i demanen la pilota. Arriben amb molta gent a camp contrari, generen perill i són també intensos. Ens espera un partit molt dur.

Algun jugador del Girona l'ha sorprès especialment?

Ja en coneixia alguns perquè segueixo la Primera i la Segona Divisió. Tots coneixíem també Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] i sabíem què és el que era capaç de donar. Ara està demostrant que no va ser casualitat tot el que va fer amb l'Espanyol. Ha marcat molts gols. Després, Portu té un nivellàs i Pere Pons també juga molt bé. En podria enumerar uns quants.

Va coincidir amb Iraizoz i Ramalho a San Mamés. Hi ha parlat aquesta setmana del partit?

Amb Jonás no vam coincidir gaire. Amb en Gorka, en canvi, sí que tenim una bona amistat. És un tros de pa i sí que anem parlant, però aquesta setmana no ho hem fet.

La majoria dels seus companys no han trepitjat Montilivi però vostè hi ha estat -i perdut- un parell de cops amb l'Osca (09-10) i el Granada (10-11). Recorda aquells partits?

Me'n recordo, oi tant! Hi havia un gran ambient i l'afició pressionava. Quan vaig venir amb el Granada ens van ben pintar la cara. Nosaltres érem clars candidats a l'ascens i ens van repassar. Ens van clavar un bany increïble.

Aleshores, el Girona era un equip humil que solia lluitar per mantenir-se a Segona A.

Sí, però després de tants anys a Segona A, van fer la diferència a Montilivi. No han pujat abans a la Primera Divisió per casualitats del futbol.

Lugo, Saragossa, Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/]... De cops n'han rebut uns quants els últims anys.

Per això. La del Lugo va ser forta però al cap de quatre dies van guanyar a Saragossa (0-3) i va i a la tornada els remunten... Després l'any següent van tornar-se a quedar a les portes de l'ascens amb l'Osasuna... Diuen que qui juga amb foc per baixar al final es crema i baixa; doncs el Girona és l'exemple però al contrari.

El seu nom es va vincular al Girona aquest estiu. Hi va haver cap contacte?

Avui dia qualsevol des d'una xarxa social pot escriure una cosa i partir d'aquí es genera una notícia. Mai hi ha hagut cap contacte amb mi ni amb el meu representant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/03/sincerament-no-em-sorpren-gaire/893836.html?utm_source=rss